

som skulle lægges ved Forterne ved Kjøbenhavn er det efter de Oplysninger, der ere fremkomne i Udvalget og flere andre Steder aldeles ikke rimeligt, at vi ville være istand til ved en pludselig udbrydende Krig at iværksætte Udlægningen af Søminerne og den Ordning af dette Sømindeforsvar, som kræves. De ærede Medlemmer have dernæst sagt, at de i det Hele taget ikke vilde gaa med til disse Foranstaltninger, fordi de ikke vilde overskrive Grændsen for de Bevillinger, som det overhovedet kan tilraades at anvende til at forsvare Fædrelandet. Gjerne ønskede jeg nu at vide, hvad dette er for en Grændse. Jeg tror, at Grændsen ene kan være den, som bestemmes ved vort Lands gode Gode, og jeg tror, at de Millioner, som kræves i dette Diemed, ere langt færre end de Millioner, vi ville blive tvungne til at give, naar vort Land engang skulde blive erobret.

Men jeg kommer derefter til Spørgsmaalet om Skatten. Det har forbausset mig, at efter Alt, hvad der derom er fremkommet i denne Rigsdag, de ærede Herrer dog kunne vedblive at fastholde det som en Betingelse for, at vi i det Hele taget skulde kunne begynde Forsvarsforanstaltninger, at der tilveiebringes en Indtægts- og Formueskat. Det er paa denne sidste Statteform, at hele Vægten lægges. Thi, hvor vi have talt med hinanden udenfor Salen, har det jo lydt tidt nok, at vi Alle ere villige til at betale, hvad Regjeringen finder, at der bør betales til disse Foranstaltninger eller til, hvad Landets Ubovilling iøvrigt kræver. Men hvad der er Uenighed om, det er om Nødvendigheden af nu at paalægge Folket nye Skatter, og tillige om, hvad der menes med en Formueskat. Derom gives der i Virkeligheden ikke blot ingen Oplysning, men end ikke den mindste Antydning i den Betænkning, der i denne Sag er fremkommen fra det andet Things Side, eller i de Forhandlinger, som der derom ere førte. Jeg vilde derfor gjerne have en Forklaring over, hvad der forstaaes ved denne Formueskat. Men hvilke Forklaringer der end gives derom, saa er det dog uimodsigeligt, at det at opstille Fordringen om en saadan som Betingelse for, at der kan begyndes paa disse Forsvarsforanstaltninger, vil være det Samme som at sige, at de ikke skulle fremmes. Jeg tror ikke, at det ærede Mindretal har gjort sig det ganske klart, hvad der menes med en Formueskat. Hvad forstaaes ved Formue? Er det alene den faste Kapital, saasom Bygninger, Jorder, Arbejdsdyr, Maskiner, Skibe, Bogne, Husgeraad, Malerier og Kunstgenstande, som kaldes Formue, og som skal beskattes, eller er det tillige den saakaldte flydende Kapital, Naamaterialier, Handelsvarer og Penge, som skal være Gjenstand for Beskatningen? Hvorledes skal man kunne komme til Enighed om dette høist vigtige Punkt, om hvad der skal regnes til den beskattede Formue, og hvorledes denne skal tages. Men, selv om man nu ogsaa blev enig om Gjen-

standen for Formuebeskatningen, have da de ærede Medlemmer af Mindretallet rundet en Overbevisning om, at det ved at beskatte Formuen naas alene at beskaffe de Rige og Velhavende og at undgaa at ramme de Fattige? Dette er ingenlunde afgjort. — Min Mening er, at man ved at beskaffe Formuen og særligt ved at indbrage den flydende Kapital under Beskatningen vil ramme de Fattige langt haardere end de Rige, thi vel ville de Rige og de Velhavende betale Skatten, men hvad der betales, undbrages de Anskaffelser og den Forbrug, som giver Arbejde og Løn til de Fattige. Medens de Rige, selv om man tager Klækkeligt af deres Formue, altid ville beholde Brødet, saa er det et Spørgsmaal, om Arbejderen, som derved, at den Riges og Velhavendes Kapital formindskes, rimeligvis vil miste nogle af sine Arbejdsdage, kan taale dette Tab uden derved at miste Brødet. Det er jo i det Hele meget vanskeligt at sige, hvem Skatten egentlig falder til Byrde, hvem der kan opnaa Bederlag derfor, eller paa hvem den Skat, der betales, kan blive fordelt. Men alle disse Spørgsmaal fortjene sandelig en nøje Underfølgelse og en saadan Overveielse, at det ikke er muligt at tænke sig, at Rigsdagen og Regjeringen skulde kunne enes om disse Spørgsmaal før efter lange Tider og efter mange Forsøg, og derfor gjentager jeg, hvad jeg begyndte med at sige, at jeg ikke kan forstaa, at to saa forstandige Mænd kunne paa den ene Side sige, at der bør bringes store Offre for Fædrelandets Forsvar, og at de ville være med til at yde disse, men strax derefter knytte en Betingelse til dette deres Tilbud, hvorved dette bliver uden nogetshelst Bær.

Sauerstev: Jeg er enig med den ærede Landsthingsmand, som sidst havde Ordet, i, at Kjøbenhavn bør befæstes, og Mindretallet har jo ogsaa gennem det Forslag, som det støtter, bifaldet, at Kjøbenhavn skal forsvares; men Mindretallet vil foruden det ogsaa have andre Steder forsvarede. Vi ville bidrage til, at de Punkter her i Landet, som trænge til Forsvar, ogsaa kunne nyde Beskyttelse gennem den Bevilling, som her søges; og saaledes kunne vi for saa vidt være enige med den ærede Landsthingsmand i, at Kjøbenhavn bør og skal forsvares. Naar den ærede Landsthingsmand vil have Kjøbenhavn befæstet, saaledes som han har udtalt sig, saa kunne vi imidlertid ikke følge med ham, thi, naar vi først gaa til at bygge det faste Fort, som den ærede Landsthingsmand omtalte, saa ser jeg deri en Begyndelse til den store Plan, hvorom der har været Tale. Jeg tør bestemt formene, at, naar vi først begynde paa eet Fort, og dette endelig er blevet færdigt, saa vil man med større Ret kunne hævde, at for at faae fuld Nytte af dette ene Fort maa man bygge flere, og Regjeringens Plan gaar jo ogsaa meget vidt i den Henseende. Der